

Technische vraag van de fractie van de heer Verbeek.

In de spelregels 5 Begroting en Jaarrekening van de Nota verbonden partijen staat het volgende beschreven: "Uitgangspunten bij de begroting en jaarrekening zijn dat de weerstandscapaciteit aanwezig is bij de deelnemende gemeenten en het jaarrekening resultaat terugvloeit naar de deelnemende gemeenten". De verbonden partij kan afwijken van laatstgenoemde uitgangspunt. Dit dient dan via een voorstel tot resultaatsbestemming aan het algemeen bestuur van de verbonden partij voor te leggen.

Een kleine, nader aan te duiden, buffer om risico's in de bedrijfsvoering te kunnen opvangen zou echter niet onverstandig te zijn. Dit wordt ook door de accountant geadviseerd en in de jaarrekening voorgesteld gezien er zonder weerstandsvermogen bij iedere tegenvaller een extra financiële bijdrage voor de gemeente nodig is. Een negatieve eigen vermogen door financiële tegenvaller is officieel niet toegestaan en kan bovendien knelpunten in betalingen veroorzaken. Door een weerstandvermogen van 5% van de totale kosten aan te houden, zou dit een redelijke buffer voor de organisatie zijn om risico's op "korte" termijn op te vangen, die bij het opstellen van de begroting niet bekend waren en waarvan verondersteld mag worden dat deze met het weerstandvermogen opgevangen kan worden. Daarnaast is er een brief ontvangen van de fiscus, 28 oktober 2015, waar zij aangeven dat het WBA het voordelig saldo niet zal restitueren aan de deelnemers, omwille het behoud van de ondernemersstatus en de daaraan gekoppelde BTW. Mocht er in 2018 een voordelig saldo komen, zal deze meegenomen worden als korting op de bijdrage van 2019, gezien de 5% al gerealiseerd is.

Mogelijke andere juridische constructies? WBA had al een korting kunnen geven op de bijdrage van 2018. Gezien het algemeen bestuur van het WBA kan afwijken van de spelregel 5, zoals bovenstaand, is dit niet gedaan en hebben ze nu een weerstandvermogen opgebouwd.